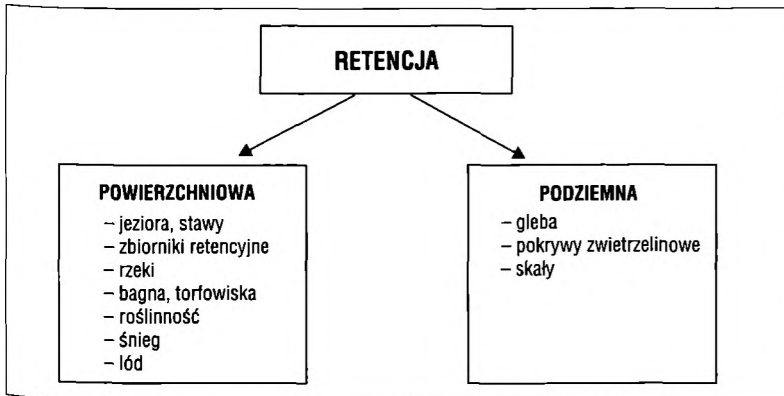

7.1. RODZAJE RETENCJI

Retencja jest to okresowe zatrzymanie wody w zlewni rzecznej. W zależności od miejsca zatrzymania wody, rozróżnia się retencję powierzchniową i podziemną (ryc. 7.1.1). **Retencja powierzchniowa** polega na zatrzymaniu wody w jeziorach, stawach, zbiornikach retencyjnych, zagłębieniach terenu, rzekach, bagnach i torfowiskach oraz śniegu i lodowcach. **Retencja podziemna** obejmuje wodę zatrzymaną w glebie, pokrywach zwietrzelinowych i skałach (patrz rozdz. 1.1).

Ryc. 7.1.1. Rodzaje retencji

Część wody znajdującej się w gruncie jest fizycznie związana z cząstkami gruntu, tworząc tzw. retencję związaną. Najmocniej związana jest woda błonkowata, nieco słabiej – woda włoskowata (kapilarna), która może poruszać się ku górze wbrew sile grawitacji. Woda przesiąkająca w głąb profilu gruntowego i docierająca do zwierciadła wody gruntowej tworzy tzw. retencję wolną, z której część odpływa w kierunku koryt rzecznych biorąc udział w odpływie (patrz rozdz. 5.4). Jest to retencja czynna (potamiczna). Woda, która nie bierze udziału w odpływie, czyli ta, która znajduje się poza zasięgiem drenażu rzecznego, tworzy tzw. retencję bierną.

Woda zretencjonowana w lodowcach i pokrywie śnieżnej stanowi obecnie 68,9% całkowitych zasobów wody słodkiej na Ziemi, szacowanych przez UNESCO na ok. 35 mln km³. W rzekach i jeziorach zretencjonowane jest 0,3% zasobów, natomiast retencja podziemna stanowi 30,8% (w tym wilgoć glebowa, woda w bagnach i zmarzlinie).